

Nagy nevette?k 2.rész: Latabár Kálmán

2009 május 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [1](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Az ifjú Kálmán Rákosi Szidi színésziskoláját végezte el, és 1922-ben a Várszínházban táncos komikusként lépett először közönség elé. Kezdetben a Fővárosi Operettszínházhoz szerződött, majd 1927-1933 között Árpád öccsével együtt zenés artistaszámokkal turnézott külföldön.

1970. január 11-én hunyt el Latabár Kálmán Latabár Kálmán ,(Kecskemét, 1902. november 24. – Budapest, 1970. január 11.), ahogy rajongói – f?ként a gyereknéz?k – nevezték: *Latyi* talán a legnépszerűbb magyar komikus volt a XX. században. Híres színészdinasztia leszármazottja: dédapja Latabár Endre, nagyapja id. Latabár Kálmán, apja id. Latabár Árpád, mindannyian neves színészek voltak.

Életpályája:

Többek között a világhírű rendező, Max Reinhardt színházában is fellétek (A két Ajax; Offenbach: Szép Heléna), aki az európai fiatal színésznemzedék legjobbjának tartotta a testvérpárt. A kritikusok Buster Keatonhoz és Chaplinhez hasonlították őket. Hazatérését követően különböző városi zenés színházakhoz szerződött, első filmje 1937-ben készült el. Latabár Kálmán 1945-től haláláig a F?városi Operettszínházban játszott. Mái emlékezetes alakított mint Menelaosz (Offenbach: Szép Heléna), Bóni (Kálmán: A Csárdáskirályn?), Frosch (Strauss: A denevér), Nyegus (Lehár: A víg özvegy).

Kiváló tánctudású komikus volt, akinek rögtönző és karikírozó készsége féktelen komédiázó kedvvel párosult. Méltatlankodó hanghordozása, félszeg mozgása, virtuóz „ügyetlensége”, egyéni humora nagy népszerűséget biztosítottak számára. Gyakran lépett fel Árpád testvérével groteszk duettszámokban. Minden szerepére hallatlan gonddal készült, színpadi „rögtönzései” sikerének titka a sokszoros próba, a pontos begyakorlás volt. Játékával senkit sem állított pellengérré, szerette az embereket, felszabadult kacagásukat. Munkásságát 1950-ben Kossuth-díjjal ismerték el, ugyanabban az évben érdemes művész, 1953-ban kiváló művész lett.

Egyre súlyosbodó cukorbetegségben szenvedett, az eredményes kezelést nehezítette a színészi mesterséggel járó állandó stressz és a rendszertelen életmód. Állapota 1970-ben válságosra fordult, január 11-én végleg eltávozott, de kiváló alakításainak emlékét máig őrzik az utókor.

Születésének 75. évfordulóján, 1977-ben, Kecskemét Város Tanácsa emléktáblát helyezett el az épületen, mely szülőházának helyén áll. Az emléktáblát 2008-ban felújították.

mommo.hu

Ajánló